

věty citovaného Šu jen bezvinnému manželci přísluší kromě plného zadostiučnění vše to, co ve satební smlouvě na případ přežití bylo vymíněno (srov. ostatně roh. čís. sb. n. s. 2196).

Dovolání bylo tedy úspěch odepřít.

Výrok o útratách řízení dovolacího spočívá v §§ 41 a 90 c. ř. s. Karel Jelinek.

Kdo svedl ženu pod slibem manželství a odepřel slib do-
držeti, musí svedené nahraditi škodu i ušlý zisk a lhotejno je
při tom, jaké jsou poměry stran a měla-li svedená vůbec naději
na provdání. (§ 46 a 1328 o. obč. z.)

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 14./2. 1929 č. R II
195/28 — vrchní soud v Brně Co I 309/27 — krajský soud
v Brně Ck VIII 400/26.

Žalobkyně domáhá se náhrady škody za to, že žalovaný ji
svedl pod slibem manželství, odepřel však slib splniti.

Procesní soud žalobě vyhověl.

Odvolačísoud toto rozhodnutí potvrdil.

Nejvyšší soud podanému dovolání nevyhověl.

Důvody:

Žalobkyně domáhala se jednak z důvodu zrušení zasnou-
bení (§ 46 obč. z.) náhrady 3000 Kč, jednak z důvodu svedení
pod slibem manželství (§ 1328 obč. z.) náhrady 20.000 Kč, obě-
ma soudy přičteno jí z prvního důvodu 1826 Kč, z druhého dů-
vodu 10.000 Kč. Jde o dva samostatné, na sobě nezávislé ná-
roky, a proto jest posuzovati i přípustnost dovolání v přičině
obou nároků samostatně. Ježto pak v prvním směru sporný
předmět, o němž odvolací soud rozhodl, potvrzujícím rozsud-
kem, nepřevyšuje 2000 Kč, je dovolání v tom směru nepřipustné
(třetí odst. § 502 c. ř. s.) a bylo proto odmítnuto (§ 507 c. ř. s.).
Tím jsou vyřízeny odstavce 1. až 4. a 7. dovolacího spisu, a
jest se dovolacímu soudu zabývatí jen odstavci 5. a 6., jež se
týkají nároku 10.000 Kč podle § 1328 obč. z. V tom směru uplat-
ňuje dovolatel jen dovolací důvod § 503 č. 4 c. ř. s. Tento není
prováděn po zákonu, pokud se dovolatel jeho provedením roz-
chází s dovolacím zjištěním. Ani pokud je proveden po zákonu,
nelze uznati, že by sporná věc posouzena byla v naříkaném
rozsudku po právní stránce nesprávně.

Podle § 1328 obč. z. kdo přiměje ženu trestným činem,
aby mu dovolila mimomanželskou soulož, má jí nahraditi utrpe-
nou škodu a ušlý zisk. Bylo zjištěno, že dovolatel svedl žalob-
kyni pod slibem manželství a že bezdůvodně odepřel dodržení
tohoto slibu, dopustil se tedy dovolatel trestného činu podle
§ 506 tr. z. Proto odvolací soud poznává právem, že žalob-
kyni přísluší nárok na odškodnění i na úplné zadostiučnění,
zejména za zhoršení výhledky na provdání, a není pro rozsah
náhrady škody rozhodným, jak se dovolatel, poukazující na to,
že je nemaje, že je zvěrolékařem s platem ročních 12.500 Kč
v kraji, kde jest více průmyslu než dobytka, domnívá mylně,
jmění svůdcovo, nýbrž rozhoduje škoda, kterou svedená žena
utrpěla. Je také lhotejno, zdali žalobkyně měla vůbec kdy
valnou naději na provdání a zdali za tímto účelem vyvíjela po-
třebnou činnost, aby se provdala, lhotejny jsou také rodinné
poměry obou stran, neboť není opory v zákoně pro právní ná-
zor, že by domnělá beznadějnost žalobkynina provdání, které
podle zkušeností života nikdy není u ženy vyloučena, a že by
nějaké rodinné poměry zprošťovaly svůdce povinnosti k ná-
hradě škody. Také není opory v zákoně pro právní názor, že
by svedená byla povinna za účelem provdání vyvíjeti nějakou
činnost, a že by její nečinnost po této stránce rovněž zprošťo-
vala svůdce povinnosti k náhradě škody, rovněž nesejde na
tom, zdali, jak se nyní dovolatel snaží dovoditi, jeho známost
byla pouze neuváženou studentskou známostí, kterou ani ža-
lobkynina matka nepovažovala za vážnou, jakož i že svedená
je starší, nežli dovolatel, nýbrž rozhoduje skutečnost, odvola-
cím soudem zjištěná, že dovolatel svedl žalobkyni pod slibem
manželství a že bezdůvodně odepřel dodržení tohoto slibu.

Pokud jde o výši odškodnění, sdílí a schvaluje dovolací
soud správné a zákonitě důvody naříkaného rozsudku, pokud
odvolací soud považuje přisouzení odškodnění za přiměřené
žalobkynině škodě, ovšem majetkové poměry dovolatele tu ne-
rozhodují, jak odvolací soud poznamenává správně.

Bezodůvodnému dovolání nemohlo tedy býti vyhověno.

Výrok o dovolacích útratách opírá se o §§ 41 a 50 c. ř. s.
Karel Jelinek.

Z E D N E

† **Hugo Bilicz.** Dne 10. I. 1930 zemřel po delší zákeřné
nemoci ředitel notářské komory pražské. Umrtím jeho utrpěla
nejen komora notářská, ale i celý stav notářský ztrátu tak-
měř nenahraditelnou. Zesnulý po 24 let pracoval jak komoře
tak ve Spolku notářů čsl. až do únavy. Byl úředníkem co nej-
vzornějším, vždy úslužný, ke každému přívětivý. Nikdy ne-
reptal a nikdy si nešetězoval. Byl rádcem zejména mladším na-
ším kolegům a dorostu ve všech otázkách, kdy na něho se
obraceli a při tom byl vždy skromný a nenáročný. Byl oddán
celým srdcem našemu stavu. Z každého úspěchu stavu na-
šeho se radoval a každý neúspěch těžce nesl. Stav náš nesko-
nale želí jeho předčasnýho skonu. Čest budiž jeho památce.

Notářská komora Pražská vyžádala si slyšení u nového
ministra spravedlnosti pana Dra Meisnera a přednesla mu
veškerá přání a stížnosti našeho stavu. Současně předložila
mu pamětní spis, vypracovaný podle připomínek, došlých ko-
moře Pražské od ostatních komor českých a moravských. Pan
ministr přijal delegaci této komory velice blahosklonně, infor-
moval se obšírně o všech našich požadavcích a slíbil pamětní
spis pečlivě prostudovati a svolati na to anketu stavu notář-
ského po případě i stavu advokátního za účelem docílení do-
hody, zejména pokud se týká některých ustanovení nového no-
tářského řádu, jež prohlásil stav notářský za velice tíživá,
ne-li nepřijatelná.

Odbor »Praha« Spolku notářů československých pořádá
dne 25. t. m. o 19. hodině obvyklou měsíční schůzi v restau-
raci »u Šindeláře« Praha II., Václavské náměstí č. 64, v I.
poschodí. Podařilo se nám získati velice zajímavou a poučnou
přednášku našeho šéfredaktora profesora Dra Emila Svobody
»O počátcích právní kultury«; přednáška ta bude zajímati
také zajisté i ženské kruhy a proto žádáme co nejdůtklivěji
všechny kolegy pražské i venkovské, aby na tuto schůzi se
dostavili a přivedli sebou také své dámy, aby schůze ta stala
se zároveň dostaveníčkem všech našich příslušníků a přátel-
skou schůzkou našich příslušníků i jejich dam.

Odbor »Plzeň« spolku notářů československých konal
v neděli dne 17. listopadu 1929 v Plzni svoji pravidelnou
měsíční schůzi.

Předsedající notář JUDr. Hugo Ebenstereit zahájil
schůzi o půl 3. hod. odpolední za potěšitelné účasti jak no-
tářů, tak i kandidátů notářství a to i z míst značně vzdále-
ných.

Týž pak uvítal vřele pana přednášejícího notáře Kra-
jička z Berouna, který s nevšední ochotou vyhověl žádosti
odboru naň vznesené, aby ve schůzi referoval »o vedení depo-
sitní knihy«. Za veliké pozornosti přítomných upozornil p. re-
ferent zejména na nevhodnou formu deníků, podle které zá-
pisy do knihy depositní mají se dít ve chronologickém pořadí
a nikoliv podle jednotlivých účtů, jak bylo komorou notář-
skou navrhováno. Týž upozornil pak dále na nové obtíže a
povinnosti, které našemu stavu zavedením této knihy jsou
ukládány a na obtíže se řádným vedením této knihy spojené.

Referent odměněn byl za krásnou přednášku hlučným po-
tleskem.

O velkém zájmu, se kterým přednáška p. notáře Kra-
jička byla sledována, svědčila zejména debata, která se po
referátu rozvinula. Debata té kromě p. předsedajícího a re-
ferenta se zúčastnili zejména pp. notáři: Kepler, Řebík,
Dr. Protivenský, Roubal a Dr. Hes. Výsledkem té-
to debaty byl pak návrh p. notáře Řebíka, aby represen-
tanti komory se snažili všemi legálními prostředky dosíci
odstranění, neb alespoň nutné novelisace nařízení o zavedení
depositní knihy.

Schůze byla pak po vyčerpání programu a po rozpravě
o některých praktických otázkách, týkajících se projednání
pozůstalosti p. předsedajícího o 5. hodině skončena.

Knihy redakci zaslané.

Slovenský rozchod s Maďary roku 1918. Podává se
v něm dokumentární výklad o jednání Dra Hodží jménem na-
šeho státu, hrabětem Károlyim a Maďarskou vládou o ústup
maďarských vojsk roku 1918 ze Slovenska. Kniha jest velice
zajímavá a podává osvětlení o neblahém vpádu maďarských
vojsk na Slovensko, tvořící historický doklad poměrů oné doby.